

VLUCHTELINGEN VROUWEN AAN HET WERK

MOGELIJKHEDEN & BELEMMERING IN ARBEIDSMARKTTOELEIDING
VAN VLUCHTELINGENVROUWEN

TERUGBLIK
EXPERTMEETING
BIJeenKOMST
12-12-2018

BEWUSTWORDING ■ VERTROUWEN ■ BESPREEKBAAR
VEILIG ■ BOTTOM UP ■ KENNIS DELEN ■ KRACHT ■

EXPERTMEETING

VLUCHTELINGENVROUWEN AAN HET WERK

Weinig vrouwen met een vluchtelingenachtergrond weten de weg naar de arbeidsmarkt te vinden. Zij zijn onzichtbaar omdat onder andere gemeenten zich bij arbeidsparticipatie meer op mannelijke vluchtelingen dan op vrouwen richten.

Op het moment dat de man een baan heeft gevonden, is het gezin niet langer uitkeringsgerechtigd en verliest de gemeente ook de vrouw uit het oog. Zo blijven traditionele rolpatronen in stand en ontstaat het risico dat de vrouw nooit werk vindt en sociaal geïsoleerd raakt.

Stichting FAM! neemt het initiatief om samen met andere maatschappelijke organisaties en gemeenten de arbeidsparticipatie van vrouwelijke Statushouders in Limburg te agenderen.

In dit magazine een terugblik van de bevindingen van deze boeiende expertmeeting. De uitkomst van de verschillende werktafels hebben geresulteerd in een doe agenda. Met concrete afspraken, nieuwe ideeën en inzichten pakken we nu door.

Keynote spreker Domenica Ghidei

Veerkracht van vluchtelingenvrouwen

De inleidster op de expertmeeting 'Vluchtelingenvrouwen aan het werk: over de mogelijkheden en belemmeringen in arbeidstoeleiding van vluchtelingenvrouwen' is Domenica Ghidei, onder andere lid van de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie en lid van de Raad van Advies Kennisplatform Integratie en Samenleving.

Het belang van werk voor vrouwen is duidelijk voor iedereen die hier is, zegt dagvoorzitter **Simone van Trier** in haar welkomstwoord. Veel van de aanwezigen zijn op zoek naar tips en tricks. 'Vluchtelingenvrouw' moet echter geen etiket worden: 'We hebben het over vrouwen – mensen, vrouwen met een specifieke ervaring. Daarom zijn verhalen belangrijk, voor hen en voor ons.'

Vervolgens introduceert ze Domenica Ghidei die als 17-jarige uit Eritrea naar Nederland is gekomen. Zij komt ons geheugen opfrissen. Domenica vertelt over haar eerste tijd in Nederland, om precies te zijn in Hardegarijp (Friesland). Er was nog geen categorie 'minderjarige asielzoeker'. Toen men hoorde dat ze minderjarig was, kreeg ze minder geld – verder niets. Na enkele dagen zong ze al in het kerkkoor van Hardegarijp.

Omdat er niets te doen was, vertrok ze naar Amsterdam. Via de basisgemeente van de Keizersgrachtkerk werd ze tolk voor de overheid. Ondertussen was ze ook tienermoeder geworden, en mensen raadden haar aan secretaresse te worden. Maar ze koos voor de rechtenstudie.

'Volgens de statistieken was ik jong, laagopgeleid, kansarm en nog een tienermoeder ook. Ze zagen geen ambitieuze, ondernemende, intelligente jonge vrouw. Maar ik had een stevige basis. Van huis uit heb ik geleerd om bij te dragen wat ik kan.'

Vrouwen hebben vaak bescheidenheid geleerd maar het is belangrijk door te vragen, naar veerkracht te kijken, hun potentieel zichtbaar te maken. Met een beeld: wat er in hun koffer zit.

Wat betreft Nederland betreurt ze dat zo veel adviezen en rapporten in de vergetelheid zijn geraakt. Toen het doelgroepenbeleid afgeschaft werd, is met het badwater ook het kind weggegooid. Ze herinnert zich hoe vrouwen samen op zoek waren naar een samenleving die inclusief was. Nederlandse vrouwen werkten in deeltijd, vluchtelingen- en migrantenvrouwen waren aan fulltime banen gewend. ‘We bespraken strategieën, ook die solidariteit is echter verloren gegaan.’

Een belangrijke ervaring was het vertrouwen dat ze kreeg van haar officieuze pleegouders. Ze had de sleutel van hun huis, ze hielp in de keuken. Dat gaf een gevoel van saamhorigheid. Want mensen zijn niet alleen ontvanger maar ook gever.

Domenica Ghidei deelt in het gesprek met de zaal de volgende punten:

- Geef mensen **ownership**. Maak duidelijk wat de regels zijn en vraag hoe ze zelf denken hieraan te voldoen. Belangrijk is dat mensen hun vrijheid en autonomie behouden en hun eigen strategie kunnen volgen.
- Geef **vertrouwen en veiligheid**: accepteer het tempo van mensen, geef de mogelijkheid om te falen, stel geen vragen om hen daar later op af te rekenen. Je kunt opleiding en werk aanbieden via vrouwencirkels, zoals ooit de VOS-cursussen voor Nederlandse vrouwen. Doe dingen samen. ‘Zonder solidariteit was ik nooit zo ver gekomen.’
- Geef **waardering** en erken wie ze zijn en wat ze doen. Bied mogelijkheden aan om actief te zijn en laat hun weten hoe belangrijk hun bijdrage is. Soms is hier vertaling nodig. ‘Welke nevenactiviteiten heb je?’ is vaak te abstract geformuleerd.

IN GESPREK MET

Simone interviewt vervolgens **Ghusoun al Ghazali** uit Syrië en **Stynke Douma** van de gemeente Peel en Maas. Ghusoun was docent informaticamaterialen op de middelbare school. Ze werkt, na drieëneenhalf jaar in Nederland, voor Vluchtelingenwerk als administratief medewerker bij de afdeling Inburgering. In Zwolle heeft Vluchtelingenwerk geholpen met alle zakelijke dingen die je hier in Nederland moet regelen. Hier doet ze vrijwilligerswerk bij scholen en de buurtvereniging: ‘Alle mensen die ik ken zijn bereid mij te helpen.’

Als ze over Syrië spreekt hoort ze altijd dat ook Nederlandse vrouwen zo’n zestig of zeventig jaar geleden ook geacht werden thuis te blijven. Ghusoun is ervan overtuigd dat om te integreren en een nieuw leven op te bouwen tijd, vertrouwen en ruimte nodig zijn.

Peel en Maas, de gemeente waar Stynke Douma werkt, legt de regie zo veel mogelijk bij de dorpen zelf (zelfsturing). Vanuit die gedachte zoekt ze een nieuwe aanpak op het gebied van inburgering. De dorpen hebben werkgroepen en initiatieven voor nieuwkomers, en er is een netwerk van maatschappelijk betrokken ondernemers dat mee wil werken. Maar ook Douma signaleert dat de vrouw uit beeld verdwijnt op het moment dat de man in aanmerking is gekomen voor een baan. Daarom is ze ook hier.

WAT WIJ BELANGRIJK VINDEN...

Waardedring

Erken wie ze zijn en wat ze doen.
Maak de verborgen vaardigheden zichtbaar.

Veiligheid

Geef de mogelijkheid om te falen.

Geef ownership

Behoud van vrijheid en autonomie en de mogelijkheid om een eigen strategie te volgen.

Vertrouwen

Stel geen vragen om hen daar later op af te rekenen.

**VLUCHTELINGEN
VROUW
MOET GEEN
ETIKET WORDEN!**

Werktafel 1

Stynke Douma &
Lei Janssens

ONDERSTEUNINGS MOGELIJKHEDEN OP WEG NAAR WERK

Lei vertelt over Maximina; het is een veilige plek voor vrouwen. De vrouwen volgen hoofdzakelijk taallessen, met daarin ook aandacht voor de vrouwenzelf, maar er worden ook creatieve en kookactiviteiten aangeboden. Tijdens de jaargesprekken is er extra aandacht voor de vrouwen; voor hun vaardigheden, ambities en wensen. Een groot struikelblok voor deze vrouwen is de taalvaardigheid, mondeling én schriftelijk. Naast taalvaardigheid missen ze vaak **vertrouwen en het gevoel dat ze er toe doen**. De werving van de vrouwen vindt laagdrempelig plaats bijvoorbeeld door gesprekken tijdens de wafelverkoop bij een plaatselijke supermarkt. Ook de gemeente Roermond verwijst vrouwen door naar Maximina.

In het daarop volgende gesprek met de deelnemer komt o.a. naar voren dat het voor iedere vluchtelingenvrouw **verschillend is op welk moment je ze kunt aanspreken** en hulp kunt bieden. Sommige vrouwen hebben extra tijd nodig om hun vluchttrauma te verwerken. Het is belangrijk om met hen in contact te komen zodat ze op de hoogte zijn van de mogelijkheden.

Al tijdens de inburgeringscursus is het belangrijk om presentaties te geven over leren solliciteren, het maken van een Curriculum Vitae en het voorbereiden van sollicitatiegesprekken. Bedrijven en organisaties moeten klaargemaakt worden om vluchtelingen te ontvangen. Er zijn veel vooroordelen, de vluchteling voelt zich vaak niet welkom en snel geïsoleerd omdat je bij het koffieapparaat niet over *Boer zoekt vrouw* mee kunt praten. Het is ook heel lastig als er Limburgs dialect gesproken wordt. Daarnaast zijn er veel beangstigende situaties, zoals bedrijven met hoge hekken. Die worden vaak geassocieerd met niet weg kunnen komen, terwijl die hekken er staan voor de beveiliging van goederen en niet voor de mensen.

Er zijn vluchtelingenvrouwen die al uitgehuwelijkt zijn en op hun zestiende en met kinderen naar Nederland zijn gekomen. Zij zijn nu van middelbare leeftijd en de kinderen wonen inmiddels zelfstandig. Ze weten niet hoe ze aan een baan zouden kunnen komen. Rondleidingen onder begeleiding in bedrijven zijn wellicht een mogelijkheid om de afstand te verkleinen.

Opgemerkt wordt dat het vaak negen maanden duurt voordat vluchtelingen met een inburgeringscursus kunnen starten. Terwijl het juist belangrijk is om in een vroeg stadium contacten te leggen. Het Nederlandse arbeidsproces zou al een onderdeel moeten zijn van de inburgeringscursus. Met **banenmarkten** kun je wellicht in een vroeg stadium al veel bereiken.

De gemeente zou vluchtelingen kunnen wijzen op activiteiten waar ze aan deel kunnen nemen; taalcoaches kunnen hier een belangrijke rol in spelen. Om mensen aan het werk te krijgen is het belangrijk om meer **zicht te hebben in de opleiding** die ze in het land van herkomst genoten hebben. Door hun vaak plotselinge vertrek hebben ze diploma's meestal niet meegenomen.

Vluchtelingen zijn veelal krachtig en willen graag werken maar weten de weg naar de arbeidsmarkt niet te vinden. De meeste statushouders waren onafhankelijk totdat ze in Nederland kwamen. **Creëer verbindingen, breng mensen bij elkaar.** De wil is aan beide kanten aanwezig, wijs ze de weg! In Venlo is een 'meet and greet' georganiseerd met 100 geïnteresseerde bedrijven in de Turkse moskee. Een effectieve aanpak.

Kijk in je eigen netwerk. Een taalmaatje uit het eigen dorp heeft de voorkeur omdat ze dan op zijn of haar netwerk mee kunnen liften en er op die manier gemakkelijker verbinding gelegd kan worden. Het is belangrijk om oog te hebben voor de verschillen tussen deze vrouwen. Jonge vluchtelingenvrouwen hebben vaak andere behoeften. Ze willen graag contact met andere jongeren, zowel jongens als meisjes.

Het blijft belangrijk om ideeën te blijven uitwisselen.

Ga uit van de kracht, ambitie, kennis en vaardigheden van de vluchtelingenvrouw; zet het vaak meegebrachte ondernemerschap van de vrouw in (Domenica)

Aandachtspunten voor iedereen

- Zet je eigen netwerk in om mensen met elkaar in contact te brengen
- Zet taalmaatjes in die uit hetzelfde dorp/wijk komen
- Leg verbinding of introduceer mensen in de gemeenschapshuizen, denk hierbij aan buurthuizen, wijkcentra e.d.
- Kijk naar de doelgroep (vrouw – man, jongere?) die je met NLse inwoners in contact wilt brengen (jongeren willen vaker NLse jongens en meisjes ontmoeten, niet alleen meisjes. Creëer een veilige alleen-vrouw omgeving voor kwetsbare vrouwen)

Aandachtspunten voor gemeenten

- Verschaf informatie aan werkgevers over de achtergrond van vluchtelingen en beweeg hen vluchtelingenvrouwen een kans te geven (ga uit van competenties, blijf niet alleen in de starheid van vereiste diploma's hangen)
- Biedt als gemeente actief aan welke beroepen in NL beoefend kunnen worden en laat mensen hier stapsgewijs over nadenken. 'Wat spreekt je aan, zit er iets bij wat je zou willen, hoe dit dan te realiseren?'
- Werkconsulenten gemeenten moeten info gaan verschaffen over de activiteiten die in het dorp van de vluchtelingenvrouw te doen zijn. Dit kan ook een taak zijn voor de maatschappelijke begeleiding, zoals in Peel en Maas georganiseerd.

Werktafel 2

Mehdi Martis

Gemeente Venlo &

Latifa Cherrabi

Connection

HET CREËREN VAN EEN VEILIGE OMGEVING OM SOCIAAL ISOLEMENT TEGEN TE GAAN

De groep bestond uit 12 personen waarvan 8 vrouwen en 4 mannen. De sectoren die aanwezig waren; onderwijs- gemeente- GGZ- vrouwenhulpverlening; zelfstandig ondernemer.

De inleiding, verzorgd door Latifa Cherrabi, gaf een verhelderende kijk op het onderwerp. Zij ging kort in op het voorkomen van isolement van vluchtelingenvrouwen en gaf een profiel van de doelgroep. Zij bracht een scheiding aan tussen privé- en publiekdomen van de vrouw + daarbij de invloed van de migratiefactor. (rouw, aanpassen, traumaverwerking). Zij pleit voor een groepsgewijze aanpak in het geven van voorlichting aan deze groep om bewustwording en assertiviteit te stimuleren; het empoweren van privé- en publieke domein van de vrouw. Mentaliteitsverandering is een langdurig proces en is voor elk individu anders.

Wat ga ik doen om vrouwen te ondersteunen in hun integratie!

Het Gilde Service Punt vertelde over het project “**Samen Buiten**” waarin mensen samen Roermond en omgeving gaan verkennen; zowel woonomgeving als cultuur, kunst, natuur. Taalniveau is hier niet belangrijk. De achterliggende gedachte is immers dat Taal verbindt en mensen elkaar de taal beter leren spreken.

Een ander voorbeeld is **Maximina**. Dit vrouwencentrum biedt een veilige plek aan vrouwen om elkaar en elkaars cultuur beter te leren kennen. Om de samenwerking met andere partners te verbeteren organiseert Maximina regelmatig netwerkbijeenkomsten. Ook met moedercentrum **Casa Mama Lisi** zijn contacten gelegd om hun expertise gezamenlijk in te zetten.

Gemeente Heerlen is in Amsterdam geweest om bij deze gemeente te gaan kijken hoe zij de specifieke aanpak rondom integratie van vrouwen hebben aangepakt. Men was daarvan onder de indruk en enthousiast. Man en vrouw worden in Amsterdam gezamenlijk op de intake uitgenodigd door de gemeente en komen tot een plan van aanpak. Dit kan op basis van gezin als ook individueel; met een vrouwvriendelijk gerichte aanpak die voor veiligheid zorgt. Samen met Movisie wordt bekeken of de vrouwvriendelijke aanpak van Amsterdam ook toepasbaar is voor andere gemeenten.

De **GGD** geeft al veel voorlichting over specifieke vrouwenzaken met name rondom gezin en veiligheid maar ook over seksualiteit en voeding. Daarnaast wil de GGD een vorm van ketenzorg ontwikkelen waardoor vrouwen beter gefaciliteerd kunnen worden om allerlei activiteiten te kunnen bezoeken.

Denk b.v. aan verruiming van kinderopvangmogelijkheden. Op deze manier wil de GGD de kracht van het individu ondersteunen. Er wordt contact opgenomen met de consultant Werk en inburgering van de gemeente Peel en Maas.

Jantje Korten, ondernemer in fashionbranche besteedt een aantal **productiefases** uit in het buitenland. Zij ziet tal van mogelijkheden om deze **in Roermond** zelf door vrouwen te laten plaatsvinden; hierbij denkt zij aan een 5-6 arbeidsplaatsen. Ze wil echter niet gehinderd worden door allerlei procedures en overlegmomenten. De gemeente Roermond zegt toe haar in contact te brengen met iemand die dat proces kan ondersteunen.

Van en met elkaar leren!

Een aantal mensen zegt toe om **ambassadeur** te zijn voor het creëren van mogelijkheden voor vrouwen met een migratieachtergrond.

Sociaal Overleg Sittard-Geleen wil ook in contact komen met mannen met een migratieachtergrond om er achter te komen welke **specifieke culturele invloeden** er kunnen zijn binnen het gezinssysteem die de integratie van vrouwen kunnen vertragen. Indien er de herkenning en erkenning is van deze beïnvloedende factoren kan daar aandacht aan geschonken worden binnen activiteiten. Afsproken wordt dat hierover contact opgenomen wordt met de consulent Werk en inburgering van de gemeente Peel en Maas.

Facilitering door de verschillende gemeenten

Per gemeente kunnen de financiële mogelijkheden verschillen. Dit heeft consequenties voor ondersteuningmogelijkheden.

Werktafel 3

Cultuursensitief communiceren

Bettine Arink VNG

Rasha Doleh

Multiculturele Tulip

‘Houd je aan je eigen identiteit’ was de eerste les over cultuur die Rasha Doleh kreeg. Rasha heeft Palestijnse ouders, is in Koeweit geboren, heeft de Jordaanse nationaliteit, heeft in Egypte gestudeerd en is getrouwd met een Nederlandse moslim en ze heeft een puur Nederlandse schoonmoeder. In Koeweit zijn alle nationaliteiten aanwezig: van Egyptisch tot Chinees, van Syrisch tot Filippijns. Bij haar burens mocht ze op de grond zitten en met de handen eten. Thuis werd ze daarvoor op de vingers getikt met de boodschap: ‘Zij eten zo, hier eten wij anders. Doe niet alles wat zij doen maar heb wel respect voor de ander.’

Zij is nieuwsgierig naar de binnenkant van mensen: waarvoor kom je 's morgens uit je bed, waar ben je trots op? En ze is benieuwd naar onze vragen aan haar. Op de vraag ‘wat is jouw indruk van ons?’ noemt Rasha haar verbazing over alle winkels in Nederland; – de etalages bleken echter gewone huizen met open gordijnen. Ze vindt Nederland open: Nederlanders willen je verhaal wel horen maar verwachten ook veel van je.

Volgende vraag: wat eet je vanavond? ‘Hutspot. Dat vind ik lekker,’ voegt Rasha toe als mensen beginnen te lachen en ze koppelt daaraan meteen een andere les: **verdiep je in het dagelijks leven van mensen! Zo leer je hoe de cultuur in de praktijk werkt.**

Lastiger en interessanter is de vraag naar iemands normen en waarden. Elke mens heeft een missie. Rasha begon haar bedrijf Multiculturele Tulip om op zoek te gaan naar de kracht van een persoon. Ze legt zich niet neer bij zinnen als ‘ze kent de taal niet, ze heeft geen opleiding, ze is te langzaam’. Woorden als ‘jullie doen dit...’ kunnen kwetsend zijn.

Referentiekader of relatie

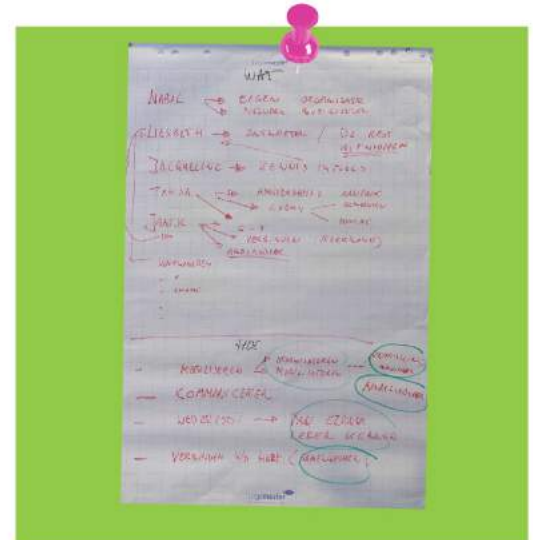
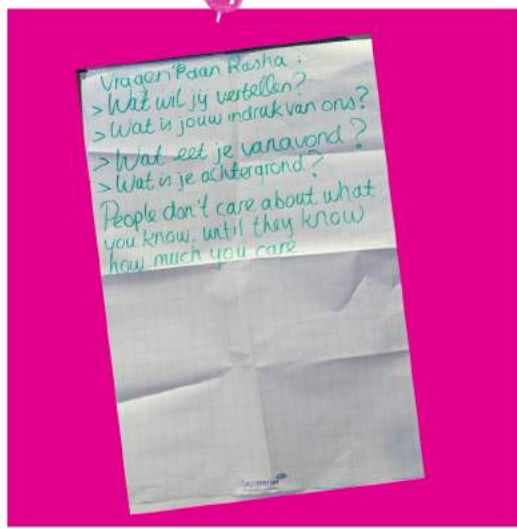
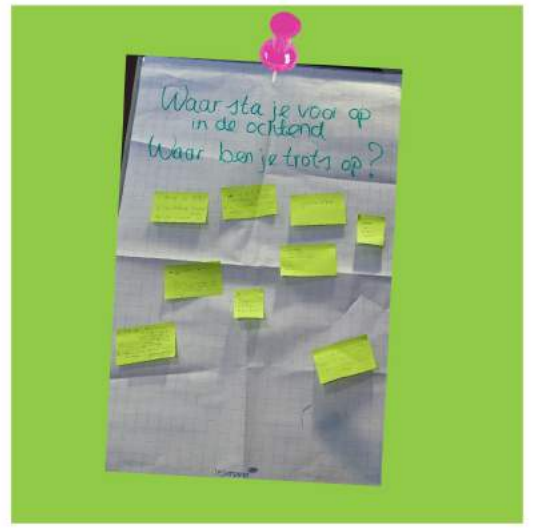
Dan op de beamer een tekening van twee vrouwen: wat zijn de overeenkomsten? Veel is hetzelfde, alleen heeft één vrouw een hoofddoekje. Ons referentiekader vult dan meteen in: moslima ... etc. **Cultuursensitief werken is echter kijken naar de mens en wat zij nodig heeft, haar motivatie en behoefte.** De behoefte van vluchtelingen is bijvoorbeeld anders dan die van migranten. Vluchtelingen kunnen niet terug naar hun land dus hun draaglast is anders. Belangrijk zijn kennis van de cultuur en vooral vaardigheden en houding. Vaardigheden: je kunt alles vragen maar je moet ook luisteren naar het antwoord en het respecteren. Niet oordelen, bouw een relatie op zodat mensen vertrouwen krijgen en groeien.

Vervolgens gaat het over de Nederlandse 'cultuur' dat mensen meteen een uitkering krijgen. In de meeste culturen bestaat geen sociale zekerheid en moet je in een onbekende omgeving op zoek naar werk. In Nederland krijg je een uitkering omdat je meteen ook vaste lasten hebt. Is er geen project waarbij mensen banen krijgen, in plaats van een uitkering? Nee, maar er is wel een verschuiving van zorg naar projecten waarbij mensen de taal leren en aan het werk gaan.

Tot slot noemen Rasha en workshopbegeleider Bettine nog drie stappen: Je kunt pas de **uitdaging** (opleiding, werk) aanbieden na **vertrouwen** en **betrokkenheid**. People don't care about how much you know, until they know how much you care (Theodore Roosevelt).

De groep komt graag nog eens bij elkaar, op zoek hoe je mensen kunt activeren en motiveren.

TOT SLOT

In het slotgedeelte nodigt Simone van Trier Marijke Jongbloed uit om te vertellen over de Alliantie Samen Werkt Het waarin de Nederlandse Vrouwen Raad participeert. De NVR bestaat 120 jaar (viering op 14 december 2018), De 56 aangesloten vrouwenorganisaties vertegenwoordigen samen een miljoen vrouwen. Actiepunten waren in het verleden passief en actief kiesrecht en zeggenschap in het huwelijk. Nog steeds streeft de NVR naar gelijke rechten en volwaardige participatie van vrouwen op alle terreinen. De NVR gaat hiervoor samenwerkingsrelaties aan met andere organisaties. De Alliantie wil mannen en vrouwen kansen en mogelijkheden bieden om vorm te geven aan hun talenten. Het stereotiep denken over gender moet verminderen. Het valt Marijke op dat in Nederland vrouwen vooral werken in de zorg en dienstverlening; vrouwen met een migrantenachtergrond hebben echter vaak een technische opleiding. Zij zouden succesvol aan de slag kunnen in de ICT.

Werktafel 1

De eerste werktafel had als doel na te denken over het voorkomen van sociaal isolement van vrouwen. Om te kijken naar het waarom, hoe en wat, is men gestart met het 'wat?' Dat heeft veel verbindingen opgeleverd en drie punten over het 'hoe?'

Hoe mobiliseer je doeners – en ambassadeurs? Hoe kun je elkaar leren kennen en van elkaar leren? Hoe kun je samenwerken?

Werktafel 1 leverde veel ideeën op; na een uur liepen de ideeën met elkaar naar buiten!

Werktafel 2

Concreet actiepunt: Op zoek naar ondersteuningsmogelijkheden. Boor je eigen netwerk aan, verbind mensen met elkaar, vooral binnen eigen dorp en buurt.

Taalmaatjes zijn belangrijk, liefst uit hetzelfde dorp of dezelfde wijk. Vrouwen willen graag onderling contact en samen praten in een veilige omgeving. Jonge vrouwen willen echter liever een groep met jonge mannen en vrouwen.

De gemeente kan werkgevers informeren en begeleiden. Ze kunnen actiever laten zien welke beroepen er zijn en – aan alle burgers – welke activiteiten waar plaatsvinden. Zo versnel je het proces van elkaar leren kennen en actief worden.

Werktafel 3

Deze groep wil graag verder praten omdat we te weinig weten van elkaar wat we doen. Is het aanbieden van werk belangrijker dan de uitkering?

Conclusie:

We doen stiekem al best wel goede dingen! Deze middag krijgt vervolgstappen. Zo zal een petit comité zorgen dat mensen zich aan hun aanbevelingen houden en volgt de uitwerking hiervan.

De expertmeeting is een initiatief van FAMI,
Gemeente Venlo, Gemeente Roerdalen, Gemeente Roermond,
Gemeente Peel en Maas, Gemeente Heerlen, Divosa,
Vluchtelingenwerk, Sociaal overleg Sittard en Maximina.

Voor meer informatie

FAMI www.famnetwerk.nl info@famnetwerk.nl 0475 332491

Redactie www.s-en-taal.nl m.m.v. Jacqueline Kammenga

Fotografie www.peterlambrichs.nl

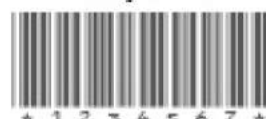

afbeelding pexels.com

KANSEN WENSEN TIPS TRICS DO'S DON'TS

GEWOON DOEN ZICHTBAAR WERK

www.jilster.nl

+ 1 2 3 4 5 6 7 +